

Mark Twain'in eşsiz klasiğini
Mehmet Atilla anlatıyor

TOM SAWYER'IN SERÜVENLERİ

SENdeOKU KLASİKLER

Mark Twain'in eşsiz klasiğini
Mehmet Atilla anlatıyor

TOM SAWYER'IN SERÜVENLERİ

TOM SAWYER'İN SERÜVENLERİ

© 2020, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YENİDEN ANLATAN: Mehmet Atilla
ORJİNAL ESER SAHİBİ: Mark Twain
RESİMLEYEN: Gökçe Yavaş Önal
EDİTÖR: Ümit Mutlu
DÜZELTİ: Burhan Düzçay
SON OKUMA: Hülya Dayan
GRAFİK UYGULAMA: Aynur Sarıbüyük

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. km Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malhköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Eylül 2020 (3000 adet)

ISBN: 978-605-285-409-9
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

SENdeOKU KLASİKLER

Mark Twain'in eşsiz klasliğini
Mehmet Atilla anlatıyor

TOM SAWYER'IN SERÜVENLERİ

Huckleberry Finn

Joe Harper

Tom Sawyer

Kizilderili
Joe

Sid Sawyer

Polly Teyze

1

“Tom! Heey, Tom! Neredesin?”

Yanıt yok.

“Nereye kayboldu bu çocuk?”

Yine yanıt yok.

Polly teyze gözlüğünü burnunun ucuna indirdi, üstünden baktı. Odada kimse yoktu. Alnına kaldırıp bir de altından baktı. Oda gerçekten bomboştu.

“Seni bir elime geçirirsem...”

Eğildi. Süpürgenin sapıyla yatağın altını yokladı. Ama oradan Tom değil, evin kedisi Peter fırladı.

“Bu oğlan gibisini görmedim vallahi!”

Dışarı çıktı, domates ve alıç fideleriyle dolu bahçeye göz gezdirdi. Avazı çıktığı kadar bağırdı:

“Heeey! Tooom!”

Birden, arkasında hafif bir gürültü duydu. Tam zamanında döndü ve sessizce tüymeye çalışan ufaklığı, ceketinin ucundan yakaladı.

“İşte bu kadar! Dolabın içine girmiştin, değil mi? Ah kafam! Keşke oraya da baksaydım... Ne işler çeviriyordun, söyle bakalım.”

“Hiçbir şey,” dedi çocuk.

“Peki bu eller ne böyle? Ağzının kenarındaki ne?”

“Bilmiyorum teyze.”

“Ben biliyorum! Şu reçel kavanozunu parmaklama diye kırk kez söyledim sana! Ver bakalım şu sopayı!”

Sopa havaya kalkınca Tom ığlığı bastı:

“Teyze! Teyze! Tam arkanda!”

Yaşlı kadın korkuyla döndü. Tom’un beklediği an gelmişti. Uçarcasına fırladı ve tahta çitin üzerinden atlayıp gözden kayboldu.

Polly teyze ardından bakakaldı. Sonra da hafif bir kahkaha patlattı.

“Haylaz çocuk, yine yaptı yapacağını! Bu kaçınıcı numara? Her seferinde de yutturuyor. Bir fiske bile vurmuyacağını biliyor aslında...”

Tom, Polly teyzeyle rahmetli kardeşinin emanetiydi. Zavallı bir öksüzdü. *Fakat yaramazlıklarını bağışlamak da doğru olmaz,* diye düşündü Polly teyze. *Biraz ders alması lazım. Madem bugün okulu asmaya niyetli, yarın onu zorla çalıştırırım. Cumartesi falan dinlemem...*

~

Tom o gün okuldan kaçtı gerçekten. Kimse anlamasın diye de eve vakitlice döndü. Üvey kardeşi Sid ile hizmetçi çocuk Jim bahçedeydi.

İkisi de günlük görevlerini yerine getirmişti. Sid zaten kendi hâlinde bir çocuktu. Böyle alengirli işlerde bezi yoktu. Jim de üstüne düşeni yapmakla yetinirdi.

Akşam yemeğinden sonra Polly teyze sözü okula getirdi. Tom'un ağızını aramaya başlamıştı.

“Tom, bugün okul epeyce sıcaktı, değil mi?”

“Evet teyze.”

“Canın yüzmeye gitmek istemiştir herhâlde?”

Tom biraz kuşkulandı:

“Yoo... pek istemedim.”

“Ama terlemiş gibi de görünmüyorsun. Baksana, yakan kupkuru.”

Yaşlı kadın, uzanıp Tom'un gömleğinin yakasını yokladı.

Tom bir bahane daha uydurdu.

“Tulumbada başımızı ıslattık da... onun için terlemedim.”

Fakat Polly teyze işin arkasını bırakacak gibi değildi.

“Peki, kafanı ıslatmak için gömleğinin yakasını sökmen gerekmedi mi? Dikmiştim ben onu. Sökmeden çıkarman mümkün değildi. Ceketinin önünü aç bakayım!”

Tom ceketinin önünü açtı, gömleğinin yakasını gösterdi. Yaka gerçekten de dikiliydi. Polly teyze düşündüğü kanıtı bulamamıştı, ister istemez geri adım attı.

“Hadi bakalım, bu sefer de paçayı kurtardın. Okuldan kaçıp yüzmeye gittiğinden eminim, ama neyse...”

Bu sırada Sid söze karıştı:

“Sen o yakayı beyaz iplikle dikmemiş miydin teyze? Ben öyle hatırlıyorum. Fakat bu iplik siyah.”

“Aaa, evet! Tabii ki de beyazla dikmiştim. Tom! Yoksa sen...”

Tom sözün devamını beklemedi. Yakayı söküp yeniden diktiği anlaşılmıştı. Kapıdan dışarı kaçarken arkasına döndü:

“Bunun hesabını soracağım Sid!”

Güvenli bir yere gelinceye kadar koştı.
Foyasını ortaya çıkararak Sid'e homurdanmayı
sürdürüyordu:

“Söylemeseydi, teyzem farkına
varamayacaktı. Ben de ona gününü
göstermezsem... Boşboğaz şey!”

~

Tom kasabanın örnek gösterilen çocuklarından
değildi. Öyle olanlara da özenmiyordu doğrusu.

İki dakika sonra her şeyi unuttu. Yeni bir
ıslık çalma tekniği öğrenmişti. Bunu geliştirmek
için fırsat kolluyordu. Kuş cıvıltısına benzeyen
ıslıklarla dolaşmaya başladı.

Hava henüz kararmamıştı. Az ileride,
tanımadığı bir çocuğun gezindiğini gördü.
Kendisinden birkaç yaş büyük, iyi giyimli bir
çocuktü. Şapkası, ceketü, pantolonu oldukça
havalıydı. Parlak bir kravatı bile vardı.

Tom ise yalınayaktı. Az önce ayakkabılarını giymeye fırsat bulamamıştı. Yabancı çocuğa yaklaştı. İkisi de konuşmadan birbirlerini süzdüler. Sonunda Tom sessizliği bozdu:

“Bana bak! Pataklarım seni.”

“Yok yahu! Dene istersen!”

“Adın ne senin?”

“Seni ilgilendirmez.”

“Bal gibi ilgilendirir. Çek git buradan.”

“Sen git.”

İkisi de birbirlerini sert bakışlarla korkutmaya çalışıyordu. Barut gibiydiler.

“Hem korkak hem de züppesin,” dedi Tom. “Abime söylerim, seni serçe parmağıyla ezer!”

“Benim abim daha güçlü. Senin abini şu tahta çitin öte tarafına uçurur!”

İkisi de yalan söylüyordu aslında, abileri falan yoktu. Tom, ayak başparmağıyla toprağa bir çizgi çekti.

“Bu çizgiyi geçersen ayakta duramayacak hâle getiririm seni.”

Yabancı oğlan hemen çizginin bir adım ötesine geçti. Aynı anda da kapıştılar.

İki kedi gibi yuvarlanıp boğuşuyorlardı. Birbirlerinin saçlarını yoldular, giysilerini parçaladılar. Toz bulutu içinde kaldılar.

Sonunda Tom ötekini alt etmeyi başardı. “Pes et!” diye bağırdı.

Yabancı çocuk kendini kurtarmak için bir süre debelendi. Başaramayınca pes etmek zorunda kaldı.

“Bu da sana ders olsun,” dedi Tom. “Bir daha kime diklendiğine dikkat et!”

Oğlan üstünü başını düzelitti, burnunu çeke çeke uzaklaştı. Bir yandan da tehditler savuruyordu. Tom alaycı yanıtlar vermekle yetindi.

Fakat tam arkasını dönmüştü ki sırtında bir acı hissetti. Yabancı çocuk kocaman bir taş fırlatmış, ardından da tazı gibi kaçmaya başlamıştı.

Tom onu evine kadar kovaladı. Akşama kadar da dışarı çıkmasını bekledi. Sonunda çocuğun annesi durumu fark etti. Tom da mecburen uzaklaştı.

Eve döndüğünde, pencereden içeri süzülürken teyzesine yakalandı. Üstünün başının hâlini gören Polly teyze kararını pekiştirdi. Cumartesi günü, ağır işler yaptırarak Tom'a hak ettiği cezayı verecekti.

TOM SAWYER'IN SERÜVENLERİ

Resimler: Gökçe Yavaş Önal

Yaramazlığın ve büyümenin kitabını yazan Tom, şimdi bu kitaba yepyeni bir bölüm eklemek üzere: Cesaretin ve erdemnin bölümünü...

Amerikan edebiyatının en büyük kalemlerinden Mark Twain'in yıllara meydan okuyan klasığı *Tom Sawyer'ın Serüvenleri*, Mehmet Atilla'nın özgün ve keyifli üslubuyla, herkes okuyabilsin diye okurla yeniden buluşuyor!

tudem.com

facebook twitter instagram linkedin tudemyayingrubu

ISBN: 978-605-285-409-9

9 786052 854099